

NTR PODCASTPRIJS 2024

JURYRAPPORT

Aantal inzendingen: 38

Aantal genomineerde programma's: 9

Podcastkanaal:

Alle genomineerde podcasts én gesprekken met de makers zijn gepubliceerd en te beluisteren via het kanaal van de NTR Podcastprijs in de bekende podcastapps.

Uitreiking van de NTR Podcastprijs: zondag 1 september 2024, van 16:00 tot 18:00 uur in het Radiohuis van de NPO. De presentatie van de uitreiking van de NTR Podcastprijs is in handen van Tirsia With.

De jury van 2023:

- Maya Schepers (voorzitter), coördinator audio bij het NPO-Fonds
- Dieter van Dam, docent bij het RITCS
- Simone Eleveld, zelfstandig podcastmaker
- Carmen Fernald, hoofdredacteur Levensbeschouwing en Caribisch Netwerk bij de NTR
- Sofie Verschueren, zelfstandig podcastmaker en docent bij Howest

Nominatiecommissie: Ottoline Rijks (eindredacteur DOCS) en Mina Etemad (producent NTR Podcastprijs).

De winnaar van de prijs kan kiezen uit professionele opnameapparatuur, een bezoek aan de Prix Europa in Potsdam of een masterclass verzorgd door het NPO-fonds.

Algemeen

De NTR Podcastprijs is dé aanmoedigingsprijs voor studenten en jonge podcastmakers uit Nederland en Vlaanderen en wordt dit jaar voor de 33e keer uitgereikt.

De jury heeft met veel plezier naar de genomineerde inzendingen geluisterd. De jury omschrijft zijn doel als vierledig: het vieren van het medium podcast, het aanmoedigen van jong talent, het geven van richting aan jonge makers en de luisteraar kennis te laten maken met het werk van prille makers.

De jury heeft de programma's op een aantal aspecten beoordeeld:

- Idee
- Ontwikkeling van het idee
- Productie, gebruik van het medium en akoestische kwaliteit
- Beluisterbaarheid, binding met de luisteraar
- Impressie van het totaal

De jury heeft met veel plezier geluisterd naar de negen genomineerden en zich geen enkel moment verveeld. De makers vertrokken veelal vanuit goede ideeën en hebben mooie verhalen te vertellen. Er is volop geëxperimenteerd en veel makers hebben boeiend archiefmateriaal kunnen opduiken.

De programma's die uiteindelijk de prijs niet winnen:

Loes Maassen – Waar kleine beestjes groot in zijn (zelfstandig podcastmaker)

Aansprekend voor een groot publiek, is het oordeel van de jury. Dit toegankelijk gemaakte verhaal over het wetenschappelijk nut van een fruitvliegje beschrijft een interessant fenomeen met veel pakkende, grappige details. Verder prijst de jury hoe kundig de maker dit verhaal heeft gemaakt, ook gezien haar weinige ervaring op het gebied van audio. De voiceovers klinken natuurlijk en enthousiast. Hier en daar had de audiokwaliteit beter kunnen zijn en sommige ideeën hadden wat dieper uitgewerkt kunnen worden. Desondanks is de jury enthousiast en ziet er zelfs een serie in, met in elke aflevering een ander modelorganisme.

Nikki Koppes – Amsterdam Atlantis (DOCS, zelfstandig podcastmaker)

Wat gaat er gebeuren met Amsterdam als de zeespiegel stijgt? Een zeer relevant onderwerp dat op ambitieuze wijze is uitgewerkt. De jury vindt het een gedegen productie met een mooie afwisseling tussen informatie en persoonlijke verhalen. De prettige voiceovers vallen op, evenals dat er veel aandacht is besteed aan de soundscape. Het verhaal bevat wel veel informatie, waardoor de jury zich afvraagt of er duidelijkere keuzes gemaakt hadden moeten worden in de aanpak. Daarbij lijken er twee zaken in het verhaal door elkaar heen te lopen: of Amsterdam onder water loopt in de verre toekomst, en hoe de stad omgaat met wateroverlast nu. Desondanks is dit een productie die de luisteraars zeker aan het denken zet over de effecten van de stijgende zeespiegel.

Charlotte de Beus – De volgende functies zijn tijdelijk uitgeschakeld (Literair Podcasten)

Er is lof voor dit gewaagde audiogedicht dat vernieuwend klinkt. Een doorwrocht concept dat mooi en intrigerend is in zijn soort, eerder een kunstwerk dan een traditionele podcast, zo vindt de jury. Dat maakt tegelijkertijd dat het een ingewikkeld te doorgronden audioverhaal is dat moeilijk te plaatsen of voor sommigen te highbrow is. Sommige juryleden vragen zich af of zo'n gedicht met audiovormgeving misschien meer geschikt is voor het podium. De conclusie blijft echter dat de juryleden groeipotentie zien voor deze maker en deze nieuwe vorm.

Aminata Soumaré – Lingo (RITCS)

Het gevoel dat het N-woord je geeft is uitstekend in audio gevat. *Lingo* is een intens verhaal dat de luisteraar een ongemakkelijk gevoel geeft – waarschijnlijk is dat de bedoeling van de maker, zo concludeerde de jury. Verder was zij zeer te spreken over de aandacht waarmee deze audiocollege in elkaar is gezet. Het is duidelijk dat de maker getalenteerd is, zeker op het gebied van sounddesign. Even onmiskenbaar is de hoeveelheid gedegen research achter het verhaal. Eén punt van kritiek is dat er in het verhaal geen ontwikkeling zit – dat had een extra laag kunnen toevoegen aan dit gewaagde project.

Lois Senger – Uit de stilte stappen (Creative Business Saxion Enschede)

Deze maker heeft duidelijk vanuit een oprechte, persoonlijke interesse gezocht naar antwoorden op en remedies tegen sociaal ongemak, maar tegelijkertijd zijn de besproken situaties en valkuilen herkenbaar voor luisteraars – de jury heeft zelf ook nieuwe dingen geleerd. De opbouw in de drie afleveringen kent logica en vooral het verhaal over de moeder van de maker in de derde aflevering was sterk. Hoewel de voiceover heel authentiek klinkt, had deze wel wat rustiger ingesproken kunnen worden. Daarnaast miste audiovormgeving en vraagt de jury zich af of één expert aan het woord laten niet te eenzijdig is. Ter afsluiting prijst de jury de eigenheid van de maker.

Kitty Munnichs en Babet te Winkel – Rouwbiecht (zelfstandig podcastmaker)

Een simpele maar doeltreffende podcast waar mensen eerlijk en oprecht vertellen over hun verdriet. De jury vindt dit een waardevol project met een goede thematiek en originele verhalen. Wat de jury opviel, is dat er helaas veel 'tell' was en weinig 'show' – de serie had er baat bij gehad als de makers meer in scènes waren gedoken met de geïnterviewden. Het sounddesign was mooi, zo vond de jury, maar wel herhalend. Tot slot concludeerde ze dat deze podcast de potentie heeft om doorontwikkeld te worden.

Chistianne Alvarado – Zuur Amsterdam (OVT, zelfstandig podcastmaker)

Dit originele verhaal is een perfecte symbiose tussen een klein en groot verhaal, zo is de jury van mening. Zij leerde een deel van de Amsterdamse geschiedenis kennen waar ze niet eerder bekend mee was. De opening is leuk, de vertelling is beklijvend en de aandacht is geen enkel moment verslapt. Wel is het een traditioneel verteld verhaal, dat onmiskenbaar zeer goed gemaakt is.

De jury vond het onmogelijk om te kiezen tussen de twee overgebleven genomineerden, vooral aangezien het genre en de opzet van de verhalen zo van elkaar verschilt. Daarom kiest zij ervoor dit jaar een gedeelde eerste prijs uit te reiken. Deze gaat naar:

Katoo de Langhe – Van voor het water (RITCS)

Toen de jury las waar dit verhaal over ging, was ze bang niets nieuws te leren over de Watersnoodramp, maar na te hebben geluisterd is ze vol lof over dit verhaal dat als een film klinkt. De maker heeft mooie verhalen gevonden die ze op een ingenieuze, integere manier overbrengt. Alle drie de personages hebben een eigen sfeer en toon (de stilte van de eerste man, de hectiek van de tweede en de tragiek van de derde geïnterviewde), wat de maker knap en zorgvuldig heeft gemonteerd. Ook prijst de jury de maker voor haar keuze langzaam te beginnen – het getuigt van lef om veel ruimte te nemen voor zo'n verhaal. Al met al een zeer sterk geheel.

Winter de Cock – (baar)moeder (Conservatorium Antwerpen)

Een bijzonder verhaal waar de jury geboeid naar heeft geluisterd. Het montageritme is prettig en de sterke acteurs stuwen het verhaal goed voort. De opbouw is daarnaast spannend en roept op een prikkelende manier de vraag op waar het verhaal heen gaat. De jury prijst de maker dat zij een verhaal over het thema moederschap zo puur kan vertellen. Wel discussieerde de jury even over de vraag of er van tevoren vermeld moet worden dat dit een fictieel verhaal is om luisteraars niet op het verkeerde been te zetten, maar tegelijkertijd vond zij dat er juist kracht schuilt in het niet weten. Een van de juryleden sluit af met haar gevoel bij het luisteren: 'Blown away!'